

Jens Julius Hansen, Jules Hansen, (17.7.1828-29.1.1908), journalist, diplomatisk agent. Født på Christiansdal ved Odense, død i Paris, begravet på Assistens Kirkegård i København. Efter studentereksamen 1845 fra Odense blev han cand.jur. 1852 og samme år volontør i kultusministeriet. 1860 udnævntes han til fuldmægtig i landsover- samt hof- og stadsretten. Omtrent samtidig begyndte han en journalistisk karriere som medarbejder og senere ejer af dagbladet Danmark som han i 1863 solgte til baron C. F. Blixen-Finecke. Derefter knyttedes han til Berlingske Tidende og var bladets udsendte korrespondent ved fyrstemødet i Frankfurt august 1863. Han var stærkt politisk interesseret og en ivrig tilhænger af regeringen Halls Ejderpolitik. Derved kom han i nær kontakt med nationalliberale som redaktør C. St. A. Bille og justitiarius C. S. Klein og andre der i marts 1864 finansierede hans rejse til Paris hvor han skulle virke for Danmarks sag ved at påvirke den franske presse. Denne rejse blev indledningen til en usædvanlig karriere som danskfransk pressemand og uofficiel diplomatisk agent. I foråret 1865 modtog han en kort tid økonomisk støtte fra den danske regering. 1870 knyttedes han til det franske udenrigsministeriums pressetjeneste efter at han 1869 havde taget sin afsked som dansk embedsmand. 1887 blev han fransk statsborger og fik titel af ambassaderåd. Han opnåede en ikke ringe omtale som en betydningsfuld person under de uofficielle sonderinger og forhandlinger der fandt sted mellem Danmark, Preussen og Frankrig om Nordslesvigs skæbne samt under forhandlingerne mellem Frankrig og Tyskland og fra 1890 mellem Frankrig og Rusland. Det er kendt at det 1864 og senere lykkedes ham at få adgang til Bismarck for at tale med ham om Nordslesvig, men praktisk betydning havde disse besøg næppe. Hans indblanding i Heltzen-Molzen affæren kompromitterede ham ikke blot i den danske, men også i den preussiske regerings, øjne. Påstanden om at han skulle have en del af æren for indsættelsen af § 5 om Nordslesvig i Pragfreden 1866 er aldrig blevet bevist. Det må i det hele siges at der ikke foreligger et overbevisende officielt materiale der underbygger hans udtalelser om sin store betydning som uofficiel international formidler. Vor viden stammer hovedsagelig fra hans egne bøger om hans liv og virke. De vigtigste er *A iravers la diplomatie 1864-67*, Paris 1875 (dansk udg. Samme år, *Fra Diplomatiens Verden. Optegnelser 1864-67*), *Les coulisses de la diplomatie 1864-79*, Paris 1880 (dansk udg. samme år *Femten Aar i Udlandet*), *L'Alliance francorusse*, Paris 1897, samt *Ambassade du baron de Mohrenheim*, Paris 1907. Jens Julius Hansen, hvis øgenavn var "spidsmusen", var en dygtig og energisk journalist der med iver søgte at tjene Danmarks og Nordslesvigs interesser. Det er rigtigt at han en overgang benyttedes som uofficiel mellemmand, især af den franske stat, men i udenrigsministerielle kredse havde man altid svært ved at tage ham højtideligt. Det gælder ikke mindst det danske udenrigsministeriums direktør P. Vedel, der undertiden benyttede de informationer Jens Julius Hansen forsynede ham med, men sjældent tillagde dem større betydning.

Kilde: Dansk biografisk leksikon, LEX.